

Lucas 24:5b

“Wat zoekt gij de Levende bij de doden?”

Paasevangelie 1 de verkondiging 2 de vermaning

Gemeente,

Welke namen heeft de Heere Jezus? Nu, daar kunnen we wel antwoord op geven. Immanuel, Verlosser, Zaligmaker. Of uit Jesaja 9 Wonderlijk, Raad, sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredenvorst. Hele rijke namen. De engel noemt ook een Naam van Jezus in onze tekst. Levende.

Maar ja, dat lijkt niet zoveel te zeggen. Levende. Eén van de vele, dat zullen er toen nog lang geen 7 miljard zijn geweest op de wereld. Maar dan één van de 1 miljard of 10 miljoen. Eén van de velen in elk geval.

Maar dat heeft de engel niet gezegd en ook niet bedoeld. Want de engel heeft het over dé Levende. De. Dat wil zeggen: de enige, zoals Hij is er, leeft er niemand anders. Denk maar wat Jezus Zelf zei: Ik ben de goede Herder. De. Zoals Ik is er niet één. Ik ben de Weg. De. De enige. Ik ben de Deur. De enige. Zo verkondigt de engel hier: de Levende. De enige Die zo leeft zoals Hij.

1 de verkondiging

Waar zit hem dat dan in? Waarin leeft Jezus na Pasen anders dan alle andere mensen? Nu, dat zit hem in drie dingen. In wat Hij achter Zich heeft, boven Zich heeft en voor Zich heeft. Wat Hij achter Zich heeft: het kruis. Het lijden en sterven voor de zonde. De straf van God, de toorn van God. Die heeft Hij gehad, gedragen. Die ligt achter Zich. En wat heeft Hij boven Zich? Een open hemel en Gods gunst. Gods gunst straalt zich over Hem uit. Als een volle zon die Hem beschijnt. Dat heeft Hij boven Zich. En wat heeft Hij voor Zich? De hemelse heerlijkheid. Hemelvaart. Hij zal niet meer sterven, denk je in: Hij leeft nu zonder te sterven, Hij zal met hemelvaart regelrecht de eeuwige heerlijkheid van de hemel ingaan. Dat maakt Hem tot de Levende. De enige Die leeft zoals Hij. Paasleven.

Kijk, je kunt voor een heleboel woorden het woordje ‘Paas’ zetten. Paaslunch, Paasbrood, Paasboter, Paaskuikens, Paasbrunch enz. enz. Maar, niets ten nadele van mensen die er gebruik van maken, ik denk dat het meestal hetzelfde brood, lunch, boter, kuiken en brunch is dan anders, alleen het heeft een ander kleurtje, geel, en een andere vorm, van een kuiken of een haas. Maar verder zijn het dezelfde

ingrediënten als anders. Maar zet voor 'leven' het woordje 'Paas' en het is echt anders. Anders van invulling, van kwaliteit. Paasleven: Gods straf achter je, Gods gunst boven je, Gods heerlijkheid voor je. Het Paasleven van de Levende, van Jezus.

Hoeveel mensen waren er ook al weer in Waarder? Zo'n 1600. En bij jou in de straat? 50, 100, of 500. En in onze gemeente? Zo'n 1025. En in de kerk en meeluisterend? Een paar honderd. Maar: zijn dat wel levenden? In elk geval niet zoals de Heere Jezus leefde. Dan moet je eigenlijk zeggen wat het doopformulier al zei: Dat dit leven niet anders is dan één gestadige dood. Wij zijn stervenden. Ga maar na! Wat hebben wij achter ons liggen? Genesis 3, de zondeval. Dat ligt achter ons, met al zijn gevolgen. We zondigen, wij zijn zondaren. En wat hebben we van nature boven ons? Gods toorn, Gods oordeel rust op ons, is boven ons. En wat hebben we voor ons? De dood, het is ons gezet te sterven en daarna Gods rechterstoel en oordeel, daar zijn we naar op weg. Stervenden.

En dat wordt ieder mens gewaar. De symptomen daarvan hebben we allemaal. We maken narigheid mee. We worden ziek, minder erg, of erger of ernstig ziek. Maar we merken allemaal er wel iets van dat we niet eindeloos zullen leven. Dat we stervende zijn. En we merken het om ons heen: er vallen mensen weg, geliefden ontvallen ons, oud, of jonger of heel jong. We missen man of vrouw, vader of moeder, opa of oma, een broer of zus of familielid of collega of vriend. En wat hen gebeurd is zal ook ons eens gebeuren. Wij zijn stervenden. Vroeger hoorde je meer dan nu dat gezegd werd: dat zijn roepstemmen. Stemmen die ons roepen: ook jij moet eens sterven. Wij zijn stervenden. Stemmen om te horen. Niet om langs ons heen te laten gaan en weer te vergeten, maar om te horen. Want ze roepen: kom, kom tot Mij eer je sterft.

Ja, wij zijn stervenden. Alle ziekten en overlijdens zijn er symptomen van: wij zijn stervenden. We hebben de zondeval achter ons, het oordeel boven ons, het sterven en Gods rechterstoel voor ons. Dat maak je niet ongedaan waar dan ook mee. Door er niet aan te denken niet, door van het leven te genieten niet, door het ervan te nemen niet. Dat neemt het allemaal niet weg. Wij zijn stervenden. Als dat tot je doordringt..... als de Geest je leert dat serieus te nemen..... dan heb je het niet breed meer. Dan gaan je ogen op voor de werkelijkheid. Dan denk je: hoe dwaas dat ik dat nooit eerder heb willen zien. Hoe dwaas dat ik daar altijd blind voor was en niet aan wilde denken.

Of: ben je nog dwaas? Wie is er nog dwaas, zo dwaas dat hij of zo niet wil weten dat hij of zij een stervende is?

De engel verkondigt: Jezus is na Pasen de Levende. De straf achter Zich, Gods gunst boven Zich, Gods heerlijkheid en hemel voor Zich. En nu geeft het nog iets aan: de Levende geeft ook aan: Hij is de Bron van dat leven. Hij heeft dat leven verworven. Toen Hij leed en stierf voor de zonde der wereld. Toen Hij gekruisigd werd en de vloek op zich nam voor Zijn Kerk. Toen Hij nederdaalde ter hel en de toorn Gods en de vloek der wet droeg en op Zich nam. De beker leegdrank tot de laatste druppel toe. Toen Hij stierf en met Zijn dood de satan de kop vermorzelde en overwon. Zo verwierf Hij het leven als Borg, Middelaar, Zaligmaker. Dat wil zeggen: Hij is er ook de Bron van. Hij heeft het niet alleen, dat Paasleven, Hij geeft het ook. Hij geef stervenden het leven. Het Paasleven. Een leven, het leven dat de straf achter Zich heeft, Gods gunst boven Zich, Gods hemelse heerlijkheid voor Zich. Dat deelt Hij uit. Wat Hij heeft, dat geeft Hij ook.

Zou je dat niet willen hebben? Als je bedenkt hoe mooi dat is. Hoe rijk. Als je het vergelijkt: Genesis 3 achter je hebben liggen of de straf achter je hebben liggen. Gods oordeel boven je hebben of Gods gunst. Gods rechterstoel voor je hebben liggen of Gods hemelse heerlijkheid. En je mag het krijgen van de Levende. Kom tot Hem. Hij geeft het. De Paasaanbieding! Leven voor stervenden. Heel de dag geopend! En de kosten zijn betaald door HemZelf. U mag het komen afhalen. Wat Hij heeft dat geeft Hij ook.

Hoe? Door het geloof! Doordat Hij leert dat Hij het geeft. Dat Hij dat meent en te vertrouwen is. En dat je zelf wel wat kunt sleutelen aan je leven, maar dat dat niets wezenlijks verandert. Dat kan je leven wel er wat anders of heel anders uit laten zien, maar het blijft het leven van een stervende. Al word ik nog zo kerks en ernstig en serieus en in mensenoog heilig. Het blijft het leven van een stervende. Bij U moet ik zijn. Bij U is de Levensbron! Zo deelt Hij het leven uit.

Dan krijg je een dubbel-leven. Dat is natuurlijk niet goed in ons spraakgebruik: een dubbelleven leiden. Maar dan krijg je een heilig dubbelleven. Je hebt het Paasleven: straf achter je, Gods gunst boven je, de hemelse heerlijkheid voor je. Leven! Maar ook nog, en toch nog: je zondige aarde, je zonden, je ziekten en je lijden en je zult een sterven. Het is zo dubbel. Zo verscheurd. En soms voel je dat ook zo sterk. Er is leven en er is dood in mij. Leven van de Levende, de Paasvorst en de dood van Adam. Leven tegenover ziekte, rouw en dood, Gods gunst tegenover zonde, Gods heerlijkheid tegenover mijn zondige aard. Het is zo dubbel. Het is zo'n strijd, zo'n tegengestelde bedoeling in mijn leven. Maar: het leven zal overwinnen! Pasen wint het van Genesis 3. Jezus wint het van Adam. Het Paasleven zal overwinnen. En door de dood heen zal de dood sterven en zal het leven overblijven en openbloeien.

Dankzij Jezus, de Levende. En dan vroegen we: hoeveel mensen, zielen zijn er in Waarder, in de gemeente, bij jou in de straat, in de kerk? Maar: hoeveel zulke levenden, levenden met Christus zijn er in Waarder, in de kerk? Bent u, ben jij zo'n levende? Levend gemaakt met Christus. Nu nog een dubbel-leven me alle strijd van dien en alle verlangen, maar straks, eens alleen maar leven, voluit leven. Met Hem en zoals Hij. Bent u er zo één? Of zinkt u als een stervende weg in het sterven in de eeuwige dood?

2 de vermaning

Maar de verkondiging is ook vermaning, terechtwijzing. Wat zoekt gij de levende bij de doden? Wat. Zoals in dat zinnetje: wat ben je nou toch aan het doen? Dan bedoelt je moeder niet dat je uitgebreid moet vertellen en dat ze precies wil weten waar je mee bezig bent. Maar dan bedoelt ze te zeggen: wat ben je nou toch aan het doen? Hoe kun je dit nou doen, je moet toch heel ergens anders mee bezig zijn, je moest toch heel anders doen?

Wat zoekt gij de Levende bij de doden? Wat zijn jullie nou toch aan het doen, hoe kun je dat nou doen, je zou toch heel iets anders moeten doen? Vermaning!

Voor wie eigenlijk? Nou, dat staat in vers 10. Dat was Maria Magdalena, die vrouw uit wie Jezus 7 duivelen had uitgeworpen. En Johanna, dat was de vrouw van Chusas, de rentmeester van koning Herodes. Dat was Maria, de moeder van Jakobus, die we verder niet kennen. Dat was Salomé de moeder van de discipelen Johannes en Jacobus. Dat weten we ook uit Lucas 8, waar zij worden genoemd. En zij horen bij de vrouwen die Jezus gevolgd waren door Israel heen, en die voor Hem en Zijn 12 discipelen hadden gezorgd in levensonderhoud. Dus een paar jaar, heel Israel mee doorgelopen en 13 mannen van voedsel voorzien. Dan heb je wel wat voor Jezus overgehad. Enkele jaren weg van huis en hoeveel kost het om 13 mannen een paar jaar van eten te voorzien? Dan heb je veel liefde voor de Heere. En deze vrouwen stonden te kijken volgens 23:49 toen Jezus aan het kruis hing en stierf.

Maar al hebben deze vrouwen de Heere Jezus zo lief en hebben ze zoveel voor Hem overgehad, de engel vermaand hen: wat zoekt gij de Levende bij de doden? Hoe kunnen jullie dat nou doen?

Nou, eh, op zich, is dat wel uit te leggen: waarom zij ze naar de hof van Jozef van Arimathea gekomen en naar het graf gegaan? Omdat ze eergisteren hebben gezien met hun eigen ogen, lees 23:55, dat het lichaam van Jezus door Jozef van Arimathea daar is weggelegd, ter aarde

besteld. En als je hebt gezien dat iemand eergisteren daar begraven is, denk ga je ervan uit dat zijn lichaam daar morgen en overmorgen nog is. Ja. Als je dat zelf gezien hebt, en als iemand gestorven is, dan is Hij daar nu nog. Begraven. In het graf. Daar ga je wel van uit. En vandaar dat deze vrouwen ook met een bepaalde stemming naar het graf zijn gegaan: bedrukt, moedeloos, terneergeslagen.

Ja, niet lijkt logischer dan dat. Als je eergisteren het hebt gezien, dan ga je ervan uit dat het vandaag nog zo is. Als je eergisteren hebt gemerkt bij jezelf dat je geen zekerheid had, dat je op Goede Vrijdag niet durfde te zeggen: Jezus stierf voor mij, ook voor mij. Als dat eergisteren niet zo was, en vorige week, en vorig jaar en al zoveel jaren, dan lijkt het heel voor de hand liggende om ervan uit te gaan dat dat vandaag en morgen ook nog wel zo zijn zal. Bedrukt, terneergeslagen, moedeloos.

En als je eergisteren zag dat je kind niet naar de kerk ging, maar uitging. En zich niets gelegen liet liggen aan wat u zei en aan uw voorbeeld. En u zag zelf hoe hij de andere kant op ging, en dat was vorige week ook zo, en vorig jaar ook al zo, en al heel wat jaren zo, ja, dan lijkt het heel voor de hand liggend dat hij dat vandaag en morgen nog zal doen. Daar ga je dan wel makkelijk van uit. Moedeloos, terneergeslagen.

Niets lijkt logischer: als je zelf met je eigen ogen hebt gezien dat het gisteren zo was, dan ligt het voor de hand dat je verwacht dat dat morgen ook nog wel zo zal zijn. Of niet? Of toch niet?

De engel spreekt een vermaning: wat zoekt gij de Levende bij de doden? Hoe kun je dat nu doen? Ja, maar dat is toch logisch en dat ligt toch voor de hand omdat we zelf zagen dat Hij daar eergisteren begraven werd? Maar dat is het enige niet! Lees vers 6 en 7 Gedenkt hoe Hij tot u gesproken heeft toen Hij nog in Galilea was. Zeggende: de Zoon des mensen moet overgeleverd worden en gekruisigd worden en ten derde dage weder opstaan. Hij moet op de derde dag opstaan. Dat heeft God zo bepaald. Dat is naar Gods raad. En je mag er ook een belofte in horen: Hij zal opstaan. Dat beloof Ik. Gods belofte. Dan is het helemaal niet logisch om Hem ten derde dage te zoeken in het graf, waar Hij eergisteren ingelegd was. Want Gods raad en Gods belofte hebben anders voorzegt! Had toch gelovig, vertrouwend en gehoorzaam verwacht wat Hij gezegd had! Dan zou je niet moedeloos, bedrukt en terneergeslagen zijn geweest, maar hoopvol en verwachting. Hoopvol en verwachting, naar Gods raad en Gods belofte.

Dat is Pasen. De Levende vervult Gods raad en Gods belofte. Beloften voor jezelf. Dat de Vader de Heilige Geest geeft degenen die

Hem bidden. Dat Hij niet uitwerpt die tot Hem komt. Dat Hij getrouw is en als wij onze zonden belijden dan reinigt Hij van alle zonde. Dat Hij zegt; Ik zal u een nieuw hart geven en een nieuwe geest en Ik zal maken dat gij in Mijn wegen zult wandelen. En de Levende van Pasen vervult Gods beloften!

Dan kan het gisteren nog wel donker zijn geweest, en dat je onbekeerd was en je zonden niet vergeven waren voor je gevoel, en dat je geen zekerheid had en dat was vorige week ook al zo en vorig jaar ook. Maar Jezus vervult Gods beloften. Het kan en zal vandaag anders zijn. Verwachtend en hoopvol dat Jezus Gods beloften vervult! Dat is Paasleven.

De Levende vervult de beloften van de Vader. Voor nageslachten. Denk aan de Heilige Doop. Ik zal u en uw nageslacht tot een God zijn. Als Vader, Zoon en Heilige Geest. Dan kan het gisteren wel helemaal mis geweest zijn met je kind of kleinkind. Helemaal tegen de draad in en tegen God in. Ongeïnteresseerd en druk met de wereld. Maar Jezus vervult Gods beloften. Vandaag of morgen kan het zo maar anders zijn. Kan het zomaar zijn omgezet door de Vorst van Pasen. Verwachtend en hoopvol dat Jezus Gods beloften vervult! Dat is Paasleven.

Niet dat dat vanzelf spreekt. Want die vrouwen hadden Jezus 3 jaar gevolgd en hadden heel veel voor Hem overgehad en toch zakken ze weg in triestheid en ongeloof. Dat is echt oefening en waakzaamheid en strijd.

Dat is te merken. Al was het alleen maar in hoe je naar de kerk gaat. Dat kan ook zo bedrukt en moedeloos zijn. Vorige keer had ik er niet veel aan en dat is eigenlijk de laatste jaren al zo. Dus dat zal vandaag wel niet veel anders zijn. Net als eergisteren. Maar Gods belofte is dat waar 2 of 3 in Zijn Naam bijeen zijn Hij daar Zelf is. En dat Hij Zijn Geest de Gemeente heeft gegeven. Die Heere is en levend maakt. Zou je niet met verwachting naar de kerk gaan, hoopvol. Verwachtend en hoopvol dat Jezus Gods beloften vervult! Dat is Paasleven.

Daar zit ook een andere kant aan. Als je God niet kent. Niet levend bent met Christus. Dat dubbel-leven niet kent. Je kan denken: het gaat prima. Gisteren en eergisteren was er geen vuiltje aan de lucht. En vorige week ook niet. En vorig jaar ook niet. Dat liep altijd nog prima en prima af. Het is altijd nog goed gegaan. Ook gisteren en eergisteren, dus dat zal morgen ook wel zo zijn. En dat zal in het sterven ook wel zo zijn, en daarna ook. Het is altijd nog goed aflopen voor me. Je hebt er wel hoop op. IJdele hoop. Want Jezus vervult Gods raad en belofte: dat

wie Hem weerstaan zullen worden uitgeroeid. Zullen worden vernederd voor eeuwig. Dat lijkt er nu wel niet op, maar dat zegt niks. Jezus zal die hoop de bodem inslaan en je val zal groot en eeuwig zijn.

En Jezus zal doen wat moet. Wat Gods raad is. Israel was voor het grootste deel gisteren nog blind voor Jezus als de Messias. En eergisteren en al zoveel jaren en eeuwen. Dus ja, dat zal morgen ook nog wel zo zijn en blijven. Je verwacht niet anders, dat ligt voor de hand. Maar Gods belofte en raad is dat Hij uit dat volk velen tot Zich zal trekken. Er komt een aanneming van Israel. Alzo zal gans Israel zalig worden. Dat zou morgen zomaar kunnen gebeuren of gebeurd zijn. Verwachtend en hoopvol dat Jezus Gods beloften vervult! Dat is Paasleven.

Alle dingen die moeten geschieden op weg naar het einde. Mattheus 24. Oorlogen, hongersnoden, opstanden. Je krant staat er vol van in één week. Aanslagen, aanvallen, doden door geweld en honger. Je zou er moedeloos, radeloos van worden, waar gaat dat heen? Je zou er je ogen voor dichtdoen en niet aan denken dat het ook hier kan gebeuren. Kop in het zand steken anders durf je nergens meer van te genieten. Maar Jezus doet wat Gods raad is. Op weg naar het einde. Al deze dingen moeten geschieden. Nog is het einde niet, maar het komt wel. En dat einde is: om al Gods beloften te vervullen!

En hoe! Op weg naar de komst van de Levende. Om alles wat moet en zal te vervullen. Al Gods beloften en al Gods raad. Dat is Paasleven. Verwachten de Levende. Niet bedrukt of terneergeslagen of moedeloos, maar hoopvol en verwachtend. Bij de Levende van Pasen hoort het leven van Pasen. Niet dat dat vanzelf spreekt. Want die vrouwen hadden Jezus 3 jaar gevolgd en hadden heel veel voor Hem overgehad en toch zakten ze weg in triestheid en ongeloof. Dat is echt oefening en waakzaamheid en strijd.

Op weg naar de volkomen vervulling van al Gos beloften. Dan gaan ook al de graven open waar onze geliefden gisteren nog lagen en eergisteren en al zoveel jaren of zelfs eeuwen. Om in het volle Paasleven op te staan. De straf achter zich, Gods gunst boven zich en de heerlijkheid voor zich.

Amen